DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/71/CE A CONSILIULUI

din 15 iulie 2008

privind identificarea și înregistrarea porcinelor

(versiune codificată)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

întrucât:

(1) Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1992 privind identificarea și înregistrarea animalelor ([2]) a fost modificată de mai multe ori ([3]) și în mod substanțial. Este necesar, din motive de claritate și de coerență, să se codifice directiva menționată.

(2) În temeiul dispozițiilor articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ([4]), animalele destinate schimburilor intracomunitare trebuie identificate în conformitate cu cerințele normelor comunitare și înregistrate astfel încât să permită identificarea exploatației, a centrului sau a organismului de origine sau de tranzit. Înainte de 1 ianuarie 1993, aceste sisteme de identificare și de înregistrare au trebuit să fie extinse la circulația animalelor pe teritoriul fiecărui stat membru.

(3) În conformitate cu articolul 14 din Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenind din țări terțe introduse în Comunitate ([5]), identificarea și înregistrarea animalelor, prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE, cu excepția animalelor destinate sacrificării și a ecvideelor înregistrate, trebuie efectuate după realizarea controalelor menționate anterior.

(4) Este necesar să se garanteze un schimb rapid și eficient de informații între statele membre pentru aplicarea corectă a prezentei directive. Anumite dispoziții comunitare au fost prevăzute, pe de o parte, prin Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol ([6]) și, pe de altă parte, prin Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și cooperarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic ([7]).

(5) Deținătorii de animale ar trebui să păstreze registre actualizate în ceea ce privește animalele din exploatațiile lor. Persoanele implicate în schimburile comerciale cu animale ar trebui să înscrie în registre tranzacțiile efectuate. Autoritatea competentă ar trebui să aibă acces, la cerere, la aceste registre.

(6) Pentru a permite reconstituirea rapidă și exactă a circulației animalelor, animalele ar trebui să poată fi identificate. O decizie ar trebui adoptată la o dată ulterioară pentru a determina natura mărcii și, până la adoptarea respectivei decizii, sistemele naționale de identificare ar trebui păstrate pentru mișcările care se limitează la piața națională.

(7) Ar trebui prevăzută posibilitatea derogării de la cerințele în materie de marcare în cazul animalelor transportate dintr-o exploatație direct la abator. Cu toate acestea, animalele respective ar trebui identificate întotdeauna astfel încât să se poată stabili exploatația de origine.

([1]) Avizul din 11 martie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) JO L 355, 5.12.1992, p. 32. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 21/2004 (JO L 5, 9.1.2004, p. 8)
([3]) A se vedea anexa I partea A.
([4]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2002/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 315, 19.11.2002, p. 14).
([5]) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/104/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 352).
([6]) JO L 82, 22.3.1997, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).
([7]) JO L 351, 2.12.1989, p. 34.

(8) Ar trebui prevăzută posibilitatea derogării de la obligativitatea înregistrării deținătorilor de animale păstrate în scopuri personale și, pentru a putea fi luate în considerare anumite cazuri speciale, posibilitatea derogării de la procedurile de ținere a registrelor.

(9) În cazul animalelor a căror marcă a devenit ilizibilă sau a fost pierdută ar trebui aplicată o nouă marcă pentru a se putea stabili o legătură cu marca precedentă.

(10) Prezenta directivă nu ar trebui să afecteze condițiile specifice prevăzute de Decizia 89/153/CEE a Comisiei din 13 februarie 1989 privind corelarea dintre probele prelevate pentru examinarea reziduurilor, animalele de la care provin acestea și exploatațiile de origine [1] sau orice norme de aplicare relevante stabilite în conformitate cu Directiva 91/496/CEE.

(11) Ar trebui prevăzută o procedură de gestionare în vederea adoptării oricăror dispoziții necesare de punere în aplicare a prezentei directive.

(12) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește cerințele minime în materie de identificare și înregistrare a procinelor, fără să aducă atingere normelor comunitare mai detaliate care ar putea fi adoptate în vederea eradicării sau a controlului bolilor.

Prezenta directivă se aplică fără să aducă atingere Deciziei 89/153/CEE și dispozițiilor de punere în aplicare stabilite în conformitate cu Directiva 91/496/CEE.

Articolul 2

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

(a) „animal" înseamnă orice animal din familia *Suidae*, cu excepția procilor mistreți astfel cum sunt definiți la articolul 2 litera (b) din Directiva 2001/89/CE a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind măsurile comunitare pentru controlul pestei porcine clasice [2];

(b) „exploatație" înseamnă orice unitate, orice construcție sau, în cazul unei crescătorii în aer liber, orice loc în care sunt ținute, crescute sau unde se lucrează cu animale;

(c) „deținător" înseamnă orice persoană fizică sau juridică responsabilă de animale, chiar și numai temporar;

(d) „autoritate competentă" înseamnă autoritatea centrală a unui stat membru, având competențe pentru a efectua controalele sanitar-veterinare, sau orice altă autoritate căreia i-a delegat această competență în scopul punerii în aplicare a prezentei directive;

(e) „schimburi" înseamnă schimburile comerciale astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 3 din Directiva 90/425/CEE.

Articolul 3

(1) Statele membre se asigură că:

(a) autoritatea competentă dispune de o listă actualizată conținând toate exploatațiile de pe teritoriul său care dețin animalele aflate în domeniul de aplicare al prezentei directive, în care să fie menționați deținătorii animalelor; exploatațiile respective trebuie menținute pe lista respectivă timp de trei ani după eliminarea animalelor din exploatație. Respectiva listă indică, de asemenea, marca sau mărcile utilizate pentru identificarea exploatației în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) primul paragraf și cu articolul 8;

(b) Comisia și autoritatea competentă pot avea acces la toate informațiile obținute în temeiul prezentei directive.

(2) Statele membre pot fi autorizate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, să excludă din lista prevăzută la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol persoanele fizice care dețin un singur animal pentru propria folosință sau propriul consum, ori pentru a ține seama de împrejurări speciale, cu condiția ca acest animal să fie supus, înaintea oricărei deplasări, controalelor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 4

(1) Statele membre se asigură că orice deținător care figurează pe lista prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (a) păstrează un registru privind numărul de animale prezente în exploatația sa.

Acest registru cuprinde o evidență actualizată a deplasărilor (numărul de animale implicate în fiecare operațiune de intrare și ieșire) cel puțin în funcție de fluxurile minime și precizează, după caz, originea sau destinația animalelor și data deplasărilor.

[1] JO L 59, 2.3.1989, p. 33.
[2] JO L 316, 1.12.2001, p. 5. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2007/729/CE a Comisiei (JO L 294, 13.11.2007, p. 26).

Marca de identificare aplicată în conformitate cu dispozițiile articolelor 5 și 8 se menționează de fiecare dată.

În cazul porcilor de rasă pură și al porcilor hibrizi înscriși într-un registru genealogic, în conformitate cu Directiva 88/661/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1988 privind normele zootehnice care se aplică animalelor reproducătoare din specia porcină ([1]), poate fi recunoscut, în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, un sistem de înregistrare alternativ bazat pe o identificare individuală a animalelor în cazul în care acesta oferă garanții echivalente cu cele oferite de registru.

(2) Statele membre se asigură că:

(a) orice deținător de animale furnizează autorității competente, la cererea acesteia, orice informație privind originea, identificarea și, dacă este cazul, destinația animalelor pe care le-a avut, deținut, transportat, comercializat sau sacrificat;

(b) orice deținător de animale ce urmează a fi transportate către o piață sau centru de regrupare sau de la acestea prezintă operatorului de pe piață sau din centrul de regrupare, care deține animalele cu titlu temporar, un document cu informații detaliate privind aceste animale.

Operatorul poate utiliza documentele obținute în conformitate cu primul paragraf pentru a respecta obligațiile prevăzute la alineatul (1) al treilea paragraf;

(c) registrele și informațiile sunt disponibile la exploatație și puse la dispoziția autorității competente la cererea acesteia, pentru o perioadă minimă care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă, dar care nu poate fi mai mică de trei ani.

Articolul 5

(1) Statele membre asigură respectarea următoarelor principii generale:

(a) mărcile de identificare trebuie aplicate înainte ca animalele să părăsească exploatația în care s-au născut;

(b) nici o marcă nu poate fi îndepărtată sau înlocuită fără autorizația autorității competente.

În cazul în care o marcă a devenit ilizibilă sau a fost pierdută, se aplică o nouă marcă, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol;

(c) deținătorul trebuie să înscrie orice nouă marcă în registrul menționat la articolul 4 astfel încât să se poată stabili o legătură cu marca aplicată anterior.

(2) Animalele trebuie marcate cât mai repede posibil și, în orice caz, înainte de a părăsi exploatația cu ajutorul unei crotalii sau a unui tatuaj care să permită asocierea acestor animale cu exploatația din care provin, precum și efectuarea trimiterii la lista menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (a), orice document însoțitor trebuind să menționeze această marcă.

Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) al doilea paragraf din Directiva 90/425/CEE, statele membre pot aplica propriile sisteme naționale în ceea ce privește deplasările de animale ce au loc pe teritoriul lor. Sistemele trebuie să permită identificarea exploatației din care provin animalele și a exploatației unde s-au născut. Statele membre notifică Comisiei sistemele pe care acestea intenționează să le introducă în acest scop. În conformitate cu procedura menționată la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, unui stat membru i se poate cere modificarea sistemului său în cazul în care acesta nu este conform cu respectiva cerință.

Animalele care au o marcă temporară de identificare a unui lot trebuie însoțite, pe parcursul deplasării, de un document care permite determinarea originii, a proprietarului, a locului de plecare și a destinației lor.

Articolul 6

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de destinație decide să nu păstreze marca de identificare care a fost atribuită în exploatația de origine, toate cheltuielile privind înlocuirea mărcii sunt suportate de autoritatea respectivă. În cazul în care marca a fost înlocuită în aceste condiții, trebuie să se poată stabili o legătură între identificarea atribuită de autoritatea competentă a statului membru de expediere și noua identificare atribuită de autoritatea competentă a statului membru de destinație; această legătură se înscrie în registrul prevăzut la articolul 4.

Se interzice recurgerea la posibilitatea prevăzută la primul paragraf în cazul animalelor destinate sacrificării care sunt importate în temeiul articolului 8 fără a avea o nouă marcă în conformitate cu articolul 5.

(2) În cazul în care animalele au făcut obiectul schimburilor comerciale, autoritatea competentă a statului membru de destinație poate recurge, în sensul aplicării dispozițiilor articolului 5 din Directiva 90/425/CEE, la dispozițiile articolului 4 din Directiva 89/608/CEE pentru a obține informații în legătură cu animalele, șeptelul de origine și orice deplasare a acestora.

([1]) JO L 382, 31.12.1988, p. 36. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

Articolul 7

Statele membre se asigură că orice informație privind deplasarea animalelor neînsoțite de un certificat sau de un document solicitat de legislația sanitar-veterinară sau zootehnică este păstrată pentru a fi prezentată autorității competente, la cererea acesteia, într-un interval de timp minim care urmează a fi stabilit de către aceasta.

Articolul 8

Orice animal importat dintr-o țară terță care a trecut controalele prevăzute de Directiva 91/496/CEE și care rămâne pe teritoriul Comunității este identificat cu ajutorul unei mărci în conformitate cu dispozițiile articolului 5 din prezenta directivă în termen de 30 de zile de la efectuarea controalelor respective și în orice caz înainte de deplasarea acestora, cu excepția cazului în care exploatația de destinație este un abator situat pe teritoriul autorității competente responsabile cu controalele sanitar-veterinare, iar animalul este efectiv sacrificat în timpul celor 30 de zile.

Este necesar să se poată stabili o legătură între identificarea stabilită de țara terță și identificarea atribuită de statul membru de destinație. Această legătură se înscrie în registrul prevăzut la articolul 4.

Articolul 9

Statele membre iau măsurile administrative și/sau penale necesare în vederea sancționării oricărei încălcări a legislației sanitar-veterinare comunitare în cazul în care se constată că marcarea sau identificarea animalelor sau ținerea registrelor prevăzute la articolul 4 nu a fost efectuată în concordanță cu cerințele prezentei directive.

Articolul 10

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Directiva 92/102/CEE, astfel cum a fost modificată prin actele prevăzute în anexa I partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 12

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 iulie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BARNIER

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare ale acesteia

(menționate la articolul 11)

Directiva 92/102/CEE a Consiliului (JO L 355, 5.12.1992, p. 32)	
Punctul V.E.I.4.6 din anexa I la Actul de aderare din 1994 (JO C 241, 29.8.1994, p. 21)	
Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului (JO L 5, 9.1.2004, p. 8)	numai articolul 15

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 11)

Directiva	Data limită pentru transpunere ([1])
92/102/CEE	31.12.1993 ([2]) 31.12.1995 ([3])

([1]) Stabilirea datei de expirare a perioadei de transpunere în dreptul intern la 1 ianuarie 1994 nu aduce atingere eliminării controalelor sanitar-veterinare la frontieră prevăzute de Directiva 90/425/CEE [a se vedea articolul 11 alineatul (3) din Directiva 92/102/CEE].
([2]) În ceea ce privește cerințele referitoare la porcine [a se vedea articolul 11 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 92/102/CEE].
([3]) Pentru Finlanda, pentru cerințele impuse pentru bovine, porcine, ovine și caprine [a se vedea articolul 11 alineatul (1) a doua liniuță din Directiva 92/102/CEE].

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 92/102/CEE	Prezenta directivă
Articolele 1, 2 și 3	Articolele 1, 2 și 3
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)	Articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
Articolul 5 alineatul (1) litera (d)	—
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (2)
Articolele 6-9	Articolele 6-9
Articolul 10	—
Articolul 11 alineatul (1)	—
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 10
Articolul 11 alineatul (3)	—
—	Articolul 11
—	Articolul 12
Articolul 12	Articolul 13
—	Anexa I
—	Anexa II